

בש"פ 5668/18 - פאיז אבו גרוד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5668/18

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

העורר:

פאיז אבו גרוד

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע
(השופט נ' אבו טהה) במ"ת 37716-05-18 מיום
12.7.2018

תאריך הישיבה:

י"ט באב התשע"ח (31.7.2018).

בשם העורר:

עו"ד יפתח דוד; עו"ד ותד אחמד

בשם המשיבה:

עו"ד שרית רייך-אבניאל

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט נ' אבו טהה) במ"ת 37716-05-18 מיום 12.7.2018, במסגרתה הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. בא-כוח העורר, בהודעת הערר ובנימוקיו בעל פה, ביקש למזער בחלקו של מרשו במסכת העובדתית המיוחסת לו ולאחרים, הן בכתב אישום זה והן בשני כתבי אישום נוספים נפרדים שהוגשו בגינה של הפרשיה מושא כתב האישום.

כמו כן טען כי בית משפט קמא "טעה טעות בסיסית בהחלטתו", כהגדרתו, וזאת משגה לחשוב שהעורר מואשם בשני מקרים של מעורבות בייבוא סמים, דבר אשר לשיטת בא-כוח העורר, היטה ככל הנראה את דעתו לקבוע לחומרה את דבר מסוכנות העורר, שאינה מאפשרת בדיקת חלופת מעצר, בעודו "נטול עבר פלילי", ואשר כל חלקו בעבירה של ייבוא הסמים היה כ"תצפיתן" בלבד, כהגדרתו.

בנוסף לכך, טען בא-כוח העורר כי למעורב אחר, אשר חלקו בפרשיה אינו נופל מזה של העורר, לא יוחסה עבירת הריגול כפי שיוחסה לעורר בגין מסכת עובדתית זהה.

3. באת-כוח המשיבה הסכימה עם בא-כוח העורר כי קיימת "בעייתיות עם האישום השלישי שבכתב האישום", ולא ברורה דיה מעורבותם של העורר ומעורב אחר, ומשכך, "יתכן שנפלה שגגה בהחלטת בית משפט קמא בהסתמכו על עובדות כתב האישום כפי שהונחו בפניו.

4. בהתייחס לאבחנה שנעשתה, לטענת בא-כוח העורר, בין מרשו לבין מעורב אחר לעניין עבירת הריגול, ציינה באת-כוח המשיבה כי אבחנה זו נבדקת עתה על ידי המשיבה, ובסיום בדיקה זו יוחלט אם לתקן את כתב האישום אם לאו.

5. בנסיבות האמורות לעיל, הצעתי לצדדים כי בית משפט קמא יידרש בשנית להחלטה בעניין מעצרו של העורר, וזאת לאחר שתונח בפניו המסכת העובדתית הנכונה. באת-כוח המשיבה הסכימה להצעה זו, אולם בא-כוח העורר ביקש כי יחד עם זאת אורה לשירות המבחן על הכנת תסקיר מעצר בעניינו של העורר.

6. איני סבור כי נכון יהיה להיעתר לבקשת בא-כוח העורר בשלב זה ולהורות על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של העורר, קודם שבית משפט קמא יידרש בשנית לבקשה למעצר העורר עד תום ההליכים בהסתמך על העובדות כהווייתן.

7. אשר על כן, אני מורה כי עניינו של העורר ישוב לדיון בפני בית משפט קמא, תוך עשרה ימים מהיום.

אבהיר, כי לא נדרשתי לנימוקי הערר מעבר לאמור לעיל, ועל כן אין בהחלטה זו משום הבעת עמדה באשר למסקנת הדיון האמור.

ניתנה היום, כ"ד באב התשע"ח (5.8.2018).

ש ו פ ט